

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Μὴ ἀδικοῦναι νὰ μαθητε τί γίνεται ἐν τῇ Βουλῇ. Ἐκφωνεῖται ὁ κατάλογος, ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης, ὀρκίζονται βουλευταὶ τινες καὶ . . . διαλύεται ἡ συνεδρίασις. Μόνη διακοπὴ τῆς τοιαύτης μονοτονίας εἶνε ἡ ἀπουσία τοῦ Ιερέως ἢ τοῦ κ. προσωρινοῦ προέδρου ὅποτε δὲν γίνεται συνεδρίασις διότι οὐδεὶς φαίνεται τῶν κυρίων βουλευτῶν θεωρεῖ ἐκυτὸν γηραιότερον τῶν ἄλλων.

*

Τὸ ἐναντίον ὅμως συμβαίνει ὅταν ἀπουσιάζῃ τις ἐκ τῶν προσωρινῶν γραμματέων. Οἱ πάντες τείνουσι νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν καὶ ὅχι πάντοτε οἱ πράγματι νεώτεροι ἐξ οὗ δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὅτι πολλοὶ τῶν κυρίων ἀντιπροσώπων θέλουσι νὰ φκίνωνται παλίμπαδες.

*

Μεγάλη συσσώρευσις βουλευτῶν παρατηρεῖται πρὸ τῆς συνεδριάσεως εἰς τὴν πτέρυγα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἕνεκα . . . τῆς καθ' ἐκάστην ἀναπτομένης ἐκεῖ θερμάστρας. Εἰς τὰς μεταστάσεις ταύτας βεβαίως θὰ βρῶμεν οἱ διαδίδοντες ὅτι μετὰ τινος χρόνου πίπτει ἡ Κυβέρνησις.

*

Ἐν τούτοις ὁ κ. προσωρινὸς πρόεδρος προτιμᾷ τὴν θερμάστραν ἥτις εὐρίσκεται ὀπισθεν τοῦ προεδρείου. Πολλοὶ ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὴν ἀπειλὴν τὴν ὁποῖαν ἀπηύθυνεν αὐτῷ ἐν παρελθούσῃ συνεδριάσει ὁ κ. Τρικούπης.

*

Μόνον ὁ κ. Δηληγιάννης ἀπαξιῶν φαίνεται νὰ τιμῇ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τὴν Βουλὴν εἰς οὐδεμίαν παρέστη συνεδρίασιν. Κατὰ τινος ἐπαναλαμβάνει τὸν ἕνεκα τῆς διαλύσεως μὴ ἐκφωνηθέντα λόγον του, ἐνῶ κατ' ἄλλους ἀσχολεῖται γράφων ἄρθρα . . . ἐκ τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως.

*

Ὅπως δὴποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα ἡ ἀντιπολιτεύσις φαίνεται τοσοῦτον ἀσθενικὴ καὶ ὥχρᾶ, ὥστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐννοεῖ τις ὅτι τὴν διευθύνει ὁ κ. Σωτηρόπουλος.

*

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς τὰ τμήματα παρέσχον μεγίστην ζωηρότητα. Τοσαῦται ἐνστάσεις δωροδοκίας ἐγένοντο, ὥστε, ἐὰν δὲν ἐγνώριζέ τις τὸ ποιὸν τῶν τοιούτων ἐνστάσεων, θὰ ἐπίστευεν ὅτι οὐδεὶς ἐκλογεὺς ἐφήρισε μὴ δωροδοκηθεῖς. Οὐδὲ ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Γενναδίου, ἐὰν ἐπιτύγχανε, θὰ ἐξηρεῖτο τῆς τοιαύτης μομφῆς.

*

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι πολλοὶ τῶν ἐνισταμένων ἀντὶ νὰ ἀποδείξωσι πρὸ τῶν ἐξελεγκτικῶν τμημάτων καταπίσεις καὶ δωροδοκίας, ἀπεδείκνυσον κατὰ φανῶς τὰς τεταμένους σχέσεις τῶν πρὸς τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ συντακτικόν.

*

Ἐνιστάμενος. Οἱ ἀντίπαλοί μας ἔδενον τὰ μάτια τῶν

ἐκλογέων ὅταν προσήρχοντο νὰ ψηφίσωσι διὰ νὰ μὴ βλέπωσι τὸν κ. Μαρκεζίνη παρόντα καὶ ἐπηρεάζοντι.

Ἀντενιστάμενος. Μόνον εἰ γνωρίζοντες κατ' ὄψιν τὸν κ. Μαρκεζίνη δύνανται νὰ πεισθῶσι κατὰ πόσον ὠφελήθησαν ἐκ τούτου καὶ οἱ ἐκλογεῖς καὶ ὁ κ. ἀποτυχὼν ὑποψήφιος.

*

Ἀγορεύει ὁ ἐνιστάμενος κατὰ τῆς ἐκλογῆς Κεφαλληνίας κ. Σ. Μουσούρης, 24ος ἀποτυχὼν.

— Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν μου δύνασθε νὰ στείλητε ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν, ἥ ἐὰν θέλητε νὰ σᾶς φέρω ἐγὼ μάρτυρας ὅλα τὰ χωρὶς τῆς Κεφαλληνίας.

Τὸ τμήμα πρὸ τοῦ τοιούτου ἀπειλητικοῦ διλήμματος ἐδήλωσεν ἀμέσως ὅτι ἐπέισθη.

*

Καὶ ἕτερον factum.

Ἐνιστάμενος. Τὰ πράγματα, κύριοι, εἶναι τόσοι ζωντανὰ ὥστε φωνὴν ἀφίνουσι κατὰ τὸν Δημοσθένην.

Ἐν ἐκ τῶν μελῶν.

— Τὸν Δηληγιάννην ἠθέλατε νὰ πῆτε.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Χαῖρε, ὦ παρελθούσα Ἀπόκρεως! Χαίρετε, εὐθυμοὶ ἡμέρῃ τοῦ ἔτους, χαῖρε, ἐβδομάς τῆς τρέλλας, χαῖρε περίοδος τῆς ἀμεριμνησίας καὶ τῆς φαιδρότητας! Χαίρετε, κρόταλα καὶ δόμυνα καὶ προσωπίδες καὶ μετημφιεσμένοι! Παρέρχεσθε, παρέρχεσθε καὶ ἐπαναπλῖπταμεν πάλιν εἰς τὴν πεζότητα τοῦ καθημέραν βίου. Τί κρῖμα ἡ βασιλεία ὑμῶν νὰ μὴ διαρκῇ περισσύτερον! Τί κρῖμα νὰ χρειάζεται ἐν ὁλόκληρον ἔτος διὰ νὰ σᾶς ἀπολαύσωμεν καὶ πάλιν! Τί κρῖμα πρὶν προφθάσωμεν καὶ νὰ σᾶς ἴδωμεν καλὰ καλὰ, ν' ἀνγκυλωμέθα νὰ σᾶς ἀποχαιρετίσωμεν ἀμέσως! Χαίρετε! Χαῖρε καὶ σὺ ἰδιαιτέρως, ὦ κομιτάτον! Ὁ σκοπὸς σου ἐξεπληρώθη καθ' ὅλα, τὸ ἔργον σου ἐστέφθη ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας ἐντελῶς. Ἡ ζωηρότης τῶν ἐφετειῶν Ἀπόκρεω ὑπῆρξε πράγματι τοιαύτη ὅποιον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν εἶχεν ἐπικρατήσῃ. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται ὁμολογουμένως κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς σέ. Ἡ ἐπιτυχία σου ὑπῆρξε πλήρης καὶ δύνασαι νὰ ὑπερηφανεύεσαι δι' αὐτό. Τὰ καθ' ἅπασαν τὴν ὑπόδουλον Ἀνατολὴν διεσπαρμένα ὁμώνυμα σου ρουμανικά, βουλγαρικά, σλαβικά ἢ αὐστριακὰ σωματεῖα πρέπει νὰ ἐκυριεύθωσαν ὑπὸ μεγίστης ζηλοτυπίας πρὸς τὰ κατωρθώματά σου! Ὁ Ἀπόστολος Μαργαρίτης θὰ ὥχρικεν ἀνγκυβόλως ἐκ φθόνου! Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας σου καὶ τὰς προκηρύξεις σου ἐθερμάνθημεν ὀλίγον, ἀνεζωογονήθημεν ὀλίγον κῦθουμήσαμεν ὀλίγον. Σοὶ χρειάζεται ὅντως ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη δι' αὐτό. Μεταξὺ τῶν τόσων βραβείων ἅτινα ἀπένευμες ἔπρεπε νὰ κρατήσῃς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐν διὰ τὸν αὐτόν σου. Ἠλθες εἰς τὴν καταλληλοτέραν ὁμολογουμένως στιγμὴν καὶ ἀνεπλήρωσες ἑλλειψιν πράγματι αἰσθητοτάτην. Καὶ διὰ τοῦτο μόλις διὰ πρώτην φοράν συστάθην εἰς τοιαύτην ἀνῆλθες περιωπὴν καὶ τοιαύτην ἑλαφὴς σημάειαν. Εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ σὲ θεωρῶμεν σχεδὸν ὡς δημοσίαν ἀρχὴν τοῦ κράτους, ὦ κομιτάτον! Ἀπόκρεως ἄνευ σοῦ δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν πλέον νὰ ἐννοηθῇ. Τὸ μέλλον σου εἶνε ἐνδοξόν. Ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἐγὼ δὲν ἀπελπίζομαι νὰ ἴδω ἐπὶ κεφαλῇ σου αὐτὸν τὸν κ. Τρικούπην.

Μή δὲν ὑπῆρξεν ἄρα γε ἐφέτος τὸ κοιτάτον ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀποκρέω μας καὶ μή δὲν εἶνε ἡ Κυβέρνησις τὸ Κοιτάτον τῶν διαρκῶν πολιτικῶν μας Ἀποκρέω;

Πολλοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξηγήσουν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τί ἐσήμαινε τὸ ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς ἐταιρίας τῆς Εὐθυμίας κατασκευασθὲν « Ἄρμα τῆς Προόδου » καὶ ἠπόρουν διατὶ τάχα ἐβραβεύσεν αὐτὸ τὸ Κοιτάτον. Τὴν ἀπορίαν ταύτην εὐρίσκωμεν λίαν δεδικαιολογημένην. Ἐν Ἑλλάδι δικαίως πολὺ δύσκολον θὰ ἦνε νὰ ἐννοηθῇ πᾶν τὸ ὅπωςδὴποτε ἔχον σχέσιν τινὰ μὲ τὴν πρόδον.

Ἄλλοι ἠγανάκτησαν μεγάλως διότι ἠξιώθησαν τοῦ πρώτου βραβείου ξένοι. Ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία ἐτρώθη καιρίως καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ποικίλων θεαμάτων τῶν ἐφετεινῶν Ἀποκρέων ἡμεῖς ἀπηλάκυσμεν ἰδιαιτέρως καὶ τὴν εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν εἰσβολὴν τοῦ υἱοῦ Παπαμιχαλοπούλου ὡς κριτικοῦ! Ἐκαμε τὰ débuts αὐτοῦ εἰς τὴν « Ἐπιθεώρησιν » καὶ ὑπεδέχθη τὰ πρῶτά του βήματα ἡ γενικὴ εὐθυμία τοῦ ἀναγινώσκοντος κοινοῦ. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ φέρῃ τὴν μάσκαν αὐτὴν ἀκόμη, ἐνῶ ἡμεῖς ἐνομίσκαμεν ὅτι θὰ τὴν ἐφόρεσε μόνον χάριν τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν. Διὰ νὰ ἐννοήσουν δὲ τὸ εἶδος τῆς κριτικῆς τοῦ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναγνώσῃτε καὶ ὅ,τι γράφει τὸ θρέμμα τοῦτο τῶν Μολάων. Ὅ,τι εἶνε ὁ πατήρ ἐν τῇ πολιτικῇ, εἶνε ὁ υἱὸς ἐν τῇ φιλολογίᾳ. Ὁ νόμος τῆς κληρονομικότητος, ἐφ' οὗ βραχίζεταί πᾶσα ἡ νεωτέρα ζωολογία, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαψεύσθῃ καὶ τὴν φορὰν ταύτην.

(Κόθορνος)

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ

[Ἐπειδὴ ὁ φίλος καὶ συνεργάτης μου κ. Κόθορνος μολοῦντι ἀναλαβὼν ἀπέναντι τοῦ γενναίου κοινοῦ καὶ τῆς νοήμονος φρουρᾶς (νεωτάτη ἐπιθεώρησις ἰδική μου) τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεχίσῃ τὴν σειρὰν τῶν Τι δὲν θὰ γείνη ποτέ του καὶ ὑποστημειώσας κάτωθεν ὅτι ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐξακολουθήσουν, δὲν ἐξισπλήρωσεν ἐν ταύταις τὴν ὑπόσχεσιν του, ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ σᾶς εἶπω : Τί θὰ γίνεταί πάντοτε:]

Ὁ Μίκης Λάμπρος γραμματεὺς τοῦ Παρνασσοῦ.

Ν' ἀνάπτωνται οἱ φανοὶ τοῦ φωταερίου ὅταν εἶνε πανσέληνος καὶ νὰ εἶνε σβηστοὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ.

Νὰ ἔχῃ τὸ ὀλιγώτερον ἐπτὰ θέσεις ὁ Καζάζης ὁσάκις ἔρχεται ὁ Τρικούπης.

Νὰ κακοτυπώνεται ἡ Ὠρα.

Νὰ βγαίῃ μεσημέρι ἡ Πρωτα.

Νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ ἐννοήσῃ ὁ Μπέλλος πῶς εἶνε δυνα-

τὸν ὁ ἐρχόμενος πρῶτος ἐπιλαχὼν εἰς γενικὰς ἐκλογὰς νὰ μὴν εἶνε σίγουρος βουλευτὴς κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν.

Ὁ Μελετόπουλος νὰ διαδέχεται τὸν Ροῖδην καὶ ὁ Ροῖδης τὸν Μελετόπουλον.

Νὰ ἐπιζητῇται ἡ εὐνοία τῶν παρευρισκομένων εἰς τοὺς χοροὺς δεσποινίδων κατ' ἔτος διὰ χορευτικῶν χρονικῶν εἰς ἐφημερίδας, ἐν οἷς νὰ ἐξαντλοῦνται πρὸς ὑπόδειξιν αὐτῶν διαφοροτρόπως περιπλεκόμενα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου.

Νὰ τρώγῃ πάντοτε ἐκ τῶν δημοσίων καὶ νὰ μὴν τρώγεται ὁ Λομβάρδος.

Ν' ἀπορῇ εἰς τί χρησιμεύουν τὰ τοιαῦτα καταστήματα ὁσάκις διέρχεται ἔμπροσθεν κουρείου εἰς καθηγητῆς.

Νὰ ἐνθυμῇται ὁ Σουρῆς τὰς ἐξετάσεις του καὶ τὸν ἀνω ἐιρημένον καθηγητὴν . . . ὁσάκις ἔχῃ ἀνάγκην προχείρου ὁμοιοκαταληξίας.

Νὰ μὴν ἡμπορῇ ποτέ, καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον ἀξίωμα ἀνφθάσῃ νὰ ὀνομασθῇ Ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης, ὁ Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης.

Νὰ τρώγουν τοῦλάχιστον δέκα πιχτά καθεὶς εἰς τὴν καθησά του, ἐκτὸς τῶν φρούτων καὶ τῶν σπλαγχνικῶν, τρεῖς ξένοι πελάται τοῦ Caffé-Restaurant. (Ἰδιαιτέρων.)

Νὰ κηρύσσεται ἐκάστοτε δυστύχημα καὶ συμφορὰ τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ τύπου ἡ δι' ὀλίγους μῆνας κατ' ἔτος πρὸς περιοδείαν εἰς Εὐρώπην ἀπουσία τοῦ κ. Συγγροῦ ἐξ αὐτῶν.

Νὰ διαψεύδῃ τὸ ὄνομα τοῦ ὁ Νομικός. (Εἶνε ἱατρός).

Νὰ ὑβρίζουν καθ' ὅλην τὴν τετραετίαν οἱ δημόται Ἀθηναίων τὸν Σοῦτσον καὶ νὰ τὸν ἐκλέγουν τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας πανηγυρικῶς.

Νὰ ἔχουν ἰδιαιτέρον μέτρον τιμῆς, δι' οὗ νὰ νομίζουν ἐκάστη ἐαυτὴν τιμιωτέραν τῶν ὁμοτέχνων τῆς, αἱ ἐταῖραι καὶ αἱ ἐλληνικαὶ ἐφημερίδες.

Νὰ θαυμάζεται ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τοῦ ὁ πρωθυπουργός ὡς ἑκτακτος ρήτωρ προπάντων διότι δὲν πίνει νερό ὅταν ὁμιλῇ.

Νὰ κολυμβοῦν οἱ περιπατηταὶ τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας εἰς τὴν σκόνιν καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἰς τὴν λάσπην.

Νὰ διαγωνίζωνται περὶ ἀναστήματος ὁ διευθυντὴς τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ὁ πύργος του, κλπ. κλπ.

(Δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἐξακολουθήσουν).

Κράκ